

[Aksel Larsen.]

indrettet, hvorledes de afsluttes, hvad de indebærer, og tinget ved slet ingenting om, hvad de praktiske følger vil blive, hvis man vedtager det forslag, regeringen her er fremkommet med.

Jeg sagde før, at der har jo ikke været nogen reel udvalgsbehandling, og det kan man godt se af betænkningen. Nu er det småt med hensyn til at få optrykt bilag i betænkningen, men så meget er dog kommet frem, i hvert fald i duplikeret materiale, at der har været stillet nogle spørgsmål til regeringen, og at disse er blevet besvaret af den højtærede arbejds- og socialminister. Det behøver ikke at være nogen hemmelighed, at det er spørgsmål, jeg har stillet — der var i øvrigt ikke nogen i udvalget, som havde lyst til at bede om oplysninger. Der har ikke været stillet andre spørgsmål, og derfor er der heller ikke besvaret andre spørgsmål.

Jeg fandt det dog rimeligt, selv om man hævdede, at man kun ville have en principiel behandling af lovforslaget, at bede om lidt oplysninger om, hvordan regeringen havde fundet frem til disse mere eller mindre magiske tal: 68 mill. kr. i løntillæg til de lavest lønede i år og 139 mill. kr. i løntillæg til hele historien næste år.

Det gik faktisk, som jeg ventede det ville gå. Jeg spurgte regeringen: hvad skal der forstås ved lavtlønnede arbejdere? Når regeringen kommer med et forslag om, at de lavtlønnede skal have 68 mill. kr. til deling, så måtte man dog gå ud fra, at den kunne komme med et kriterium, fortælle, hvad lavtlønnede arbejdere er for noget. Det er vel egentlig også forudsætningen for, at den skulle være i stand til at fortælle eller have nogen mening om, hvor mange lavtlønnede arbejdere der er, hvilken løn de har, og hvor meget der skal til, for at de kan komme op på en blot nogenlunde rimelig løn. Men hvad fik jeg til svar? Jeg fik det svar, at de nærmere regler for ydelse af tillæg til lavtlønnede lønmodtagere skal aftales mellem hovedorganisationerne eller, hvis de ikke kunne blive enige, fastsættes af overenskomstnævnet af 1939 eller tilsvarende nævn. Regeringen siger med andre ord: vi aner overhovedet ikke, hvad der skal forstås ved lavtlønnede arbejdere, vi har ikke tænkt over det, vi har ingen beregninger foretaget,

og vi aner derfor heller ikke, hvor mange der er, og hvor meget der skal til, for at de kan få en nogenlunde anstændig løn; men vi siger alligevel, at nu skal de have 68 mill. kr. til deling.

Så har jeg spurgt: hvor mange lavtlønnede medlemmer under Landsorganisationen i Danmark er beskæftiget hos arbejdsgivere, der er organiseret under Dansk Arbejdsgiverforening og Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger? Her viser det sig dog, at det er muligt at få nogle tal, idet man nærmest går ud fra de beregninger, der er gjort af Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund, og som siger, at man vil i hvert fald ikke finde sig i en lavere ugeløn for voksne mandlige arbejdere end 275 kr.

Nå, ja, man kommer til det resultat, idet man støtter sig til beregninger, udført af formandskabet for det økonomiske råd, at der er i alt 59.000 mænd og ca. 50.000 kvinder, der må betegnes som lavtlønnede. Det er i alt 109.000 lønmodtagere. Derudover findes der 15.000, der må regnes for lavtlønnede, og som er beskæftiget ved land- og skovbrug, altså i alt 124.000 lavtlønnede. Man siger ikke dermed, at man vil give noget til alle disse mennesker. Det fremgår af det før omtalte svar på spørgsmålet om, hvad der skal forstås ved lavtlønnede arbejdere, hvor regeringen siger: det må andre finde ud af; det vil vi ikke påtage os at finde ud af. Men alligevel har altså regeringen på grundlag af en statistik regnet ud, at der må være ca. 124.000 lavtlønnede arbejdere her i landet, og de skal have 68 mill. kr. til deling.

Det er jo ikke så forfærdelig svært at regne ud, hvor meget der så kan blive i ugelønsforhøjelse til hver enkelt. Det kan, hvis man ville dele beløbet, så de alle sammen fik lige meget, blive 9 kr. i lønforhøjelse ugentlig til disse 124.000 arbejdere — det er alt. Når man nu ved, at der er mange — jeg erkender, jeg ved ikke hvor mange — tusinde arbejdsmænd, der går for 218 kr. om ugen — man går endda på visse fabrikker i provinsen for en så lav ugeløn, og dette er den nøgne ugeløn uden tillæg — så må man erkende, at hvis de kun kan regne med at få 9 kr. i tillæg om ugen, eller muligvis skulle være så heldige, at de, fordi andre ikke fik så meget, kom op på det